

24 december

“Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden dit te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster”

Openbaring 22:16

We herinneren ons dat Johannes de boodschapper, de door de Here Jezus gezonden engel, wilde aanbidden. Begrijpelijk, de boodschap was zo geweldig en zo indringend, dat de blijdschap daarover je tot actie aanzet. Zo kunnen we de actie van Johannes wel enigszins begrijpen.

Nu horen we niet de boodschapper maar de Here Jezus zelf. Hij heeft Zijn engel gezonden. Zijn Goddelijke autoriteit klinkt door de woorden van de engel heen tot Johannes en tot ieder die deze woorden leest. Het gezag waarmee de engel sprak kwam direct van Hem in wie en door wie en tot wie alle dingen geschapen zijn. Hij die de alfa en de omega is, het begin en het einde.

Dit zijn geen woorden waar je achteloos de schouders over kunt ophalen. Op Zijn woord werden de hemelen en de aarde geschapen. Het is op Zijn gezag dat al de dingen, gelezen in dit laatste Bijbelboek, werkelijkheid zullen worden. Ik, zegt Jezus, betuig u. Het Griekse woord voor betuigen is afgeleid van het woord waarin we het ons bekende woord martelaar herkennen. Een martelaar wordt gemarteld, soms tot de dood, omdat hij ergens van getuigt. In de Romeinse wereld en de Griekse taal werd het woord ‘getuigen’ synoniem voor ‘gemarteld worden’. Een martelaar betaalt een heel hoge prijs voor de dingen waarvan hij getuigt. Zo heeft ook de Here Jezus als martelaar de allerhoogste prijs betaald, Hij staat ervoor.

De Here Jezus heeft dit grote getuigenis, dit verlossende woord gesproken én volbracht voor de gemeenten. Let erop dat het woordje gemeenten in het meervoud staat. Vooraan in het boek Openbaring lezen we zeven brieven aan zeven gemeenten. Die brieven aan de zeven gemeenten tekenden feitelijk de hele kerkgeschiedenis. De Here Jezus heeft voor alle gelovigen, van de Pinksterdag tot de opname toe, Zijn getuigenis afgelegd. De woorden: “Het is volbracht” klinken al de gelovigen, die er de eeuwen door geweest zijn, als een overwinningroep in de oren. Klinkt dat ook zo voor u?